

23 Μαρτίου, 1995

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (ΑΡ. 1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 548/93, 549/93, 555/93,
556/93, 557/93, 601/93, 602/93, 603/93, 604/93, 681/93)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Περισσότερες
προσβαλλόμενες πράξεις στο αυτό δικόγραφο — Επί μη συναφών
πράξεων η προσφυγή εξετάζεται ως προς την προτασόμενη στο δι-
κόγραφο.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προαγωγή υπαλλήλων που
επρόκειτο να αφυπηρητήσουν άμεσα — Θέση της νομολογίας και η
υιοθέτησή της στην κριθείσα περίπτωση — Αδυναμία άσκησης των
καθηκόντων της νέας θέσης από τους προαχθέντες — Προαγωγή
άκυρη.

10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Αυ-
ξομειώσεις της βαθμολογίας σε "σταθερά" στοιχεία — Δεν επηρεά-
σαν τη γενική βαθμολογία στην κριθείσα περίπτωση άρα ούτε και
το κύρος της προαγωγικής διαδικασίας.

15

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Καθήκοντα — Λειτουργός
στον οποίο ανατίθενται ορισμένα καθήκοντα δεν πρέπει να τιμω-
ρείται επειδή τα εκτελεί.

20

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις του Προϊσταμένου
του Τμήματος — Δεκτή από τη νομολογία η παρουσία εκπροσώπου
του Προϊσταμένου αντί του ιδίου και η υποβολή συστάσεων από

αυτόν — Αιτιολογία των συστάσεων στην εξετασθείσα περίπτωση.

5 Με τις προσφυγές, οι οποίες συνεκδικάστηκαν παρά το ότι αφορούσαν πέντε διαφορετικές αποφάσεις της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, προσβλήθηκαν οι προαγωγές των 12 ενδιαφερομένων μερών στη θέση του Ανωτέρου Γραμματειακού Λειτουργού.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, εν μέρει ακυρώνοντας τις επίδικες αποφάσεις, αποφάσισε ότι:

1. Είναι φανερό ότι οι προσβαλλόμενες με το ίδιο δικόγραφο στην προσφ. 681/93 πράξεις δεν είναι συναφείς και επομένως το Δικαστήριο εξετάζει την πράξη που προβάλλεται πρώτη επί του δικογράφου. Η πράξη αυτή στη συγκεκριμένη περίπτωση αφορά την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών αρ. 10 και αρ. 11 την οποία και θα εξετάσει. Η προσφυγή εναντίον των υπόλοιπων ενδιαφερομένων μερών, απορρίπτεται.

20 2. Το πρώτο θέμα αφορά ισχυρισμό του δικηγόρου του αιτητή Στυλιανίδη, ότι ορισμένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν μπορούσαν να προαχθούν επειδή αφυπηρετούσαν σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα μετά την προαγωγή τους.

25 Ο δικηγόρος του αιτητή υποστήριξε ότι παραβιάστηκε η αρχή της επιλογής του καταλληλότερου υποψηφίου επειδή τα εν λόγω ενδιαφερόμενα μέρη δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως οι καταλληλότεροι υποψήφιοι, αφού δεν θα μπορούσαν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους από την επίδικη θέση και αφού σκοπός των προαγωγών είναι η εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος.

30 Το θέμα έτυχε εξέτασης στις υποθέσεις *Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας* και *Παπασταύρου ν. Δημοκρατίας*, όπου αδελφοί Δικαστές εξέφρασαν την άποψη, βασιζόμενοι σε Ελληνικές αυθεντίες, ότι οι προαγωγές των επηρεαζόμενων υπαλλήλων έπρεπε να ακυρωθούν αφού οι προαχθέντες δεν θα μπορούσαν να ασκήσουν ουσιαστικά τα καθήκοντα της θέσης στην οποία προάχθηκαν.

40 Το Δικαστήριο συμφωνεί με όσα λέχθηκαν στις πιο πάνω υποθέσεις. Δε διαφωνεί με τη θέση της δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση ότι η επιβράβευση των ικανών και άξιων υπαλλήλων είναι κατά κάποιον τρόπο συννυμφασμένη με το Δημόσιο Συμφέρον και το συμφέρον της Υπηρεσίας, δεν μπορεί όμως, όπως λέχθηκε στην υπόθεση *Παπασταύρου* (πιο πάνω), να αποτελεί τον αποκλειστικό στόχο της προαγωγής.

Από τα στοιχεία που το Δικαστήριο έχει ενώπιόν του, φαίνεται ότι το ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 10 αφυπηρετούσε από 1/7/93 ενώ η προαγωγή της άρχιζε από 30/6/93, ημερομηνία κατά την οποία βρισκόταν ήδη με προαφυπηρητική άδεια. Σύμφωνα δε με τον Καν. 8(1) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας (Χορήγηση Αδειών) Κανονισμών του 1988-1990, όπως τροποποιήθηκε με τον Καν. 6 των Περί Δημοσίας Υπηρεσίας (Χορήγηση Αδειών) (Τροπ.) Κανονισμών του 1990 (Κ.Δ.Π. 11/90), υπάλληλος που αφυπηρετεί οφείλει να λάβει την εις πίστιν του άδεια και δε δικαιούται να την αποποιηθεί, ούτε να υπηρετήσει κατά την περίοδο της αδειάς του και μέχρι την αφυπηρέτησή του. Το ίδιο ισχύει και για την περίπτωση του ενδιαφερόμενου μέρους αρ. 3, η οποία αφυπηρετούσε από 1/10/93, αλλά βρισκόταν με προαφυπηρητική άδεια από 2/7/93, μια μέρα δηλαδή μετά την προαγωγή της, η οποία ίσχυε από 1/7/93, όπως και για το ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 2 η οποία αφυπηρετούσε πρόωρα από 5/7/93.

5

10

15

Δεν διέλαθε της προσοχής του Δικαστηρίου η απόφαση στην υπόθεση **Ονουφρίου ν. Δημοκρατίας**, στην υπόθεση όμως εκείνη ο προαχθείς άσκησε καθήκοντα για 1 1/2 περίπου μήνα κι επομένως διαφέρει από τις παρούσες περιπτώσεις.

20

Σύμφωνα με όλα τα πιο πάνω κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών αρ. 10, 2, και 3 πρέπει να ακυρωθούν αφού εκ των πραγμάτων αυτές δεν θα μπορούσαν να ασκήσουν ουσιαστικά τα καθήκοντά τους.

25

3. Στο φάκελο του πρώτου αιτητή δεν υπάρχουν στοιχεία ως προς το προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας). Επομένως, ο αιτητής δεν μπορεί να εγείρει τον αντίστοιχο ισχυρισμό εναντίον των ενδιαφερομένων μερών αφού και ο ίδιος ευνοήθηκε από την ενέργεια της ΕΔΥ.

30

4. Ο επόμενος ισχυρισμός, που αφορά και πάλι τον πρώτο αιτητή, είναι ότι οι εκθέσεις αξιολογήσεών του για τα χρόνια 1982 και 1985 πρέπει να θεωρηθούν άκυρες γιατί παρουσιάζουν αυξομειώσεις της βαθμολογίας του σε στοιχεία που πρέπει να θεωρούνται σταθερά. Αυξομειώσεις υπάρχουν στα στοιχεία Νοημοσύνη/Ευφυΐα, Ικανότης Γραπτής Εκφράσεως και Ικανότης Προφορικής Εκφράσεως.

35

40

Κατά το 1982 ο αιτητής είχε αξιολογηθεί και στα 3 αυτά στοιχεία ως Λίαν Καλός, ενώ κατά το 1985 είχε αξιολογηθεί ως Λίαν Καλός μόνο στα 2 από τα 3 στοιχεία, τη Νοημοσύνη/Ευφυΐα και Ικανότη-

5 τα Γραπτής Έκφρασης, ενώ είχε αξιολογηθεί ως Εξάιρετος στην Ικανότητα Προφορικής Έκφρασης. Οι αυξομειώσεις όμως αυτές δεν επηρεάζουν με κανένα τρόπο τις γενικές αξιολογήσεις του αιτητή για τα χρόνια αυτά, οι οποίες παραμένουν οι ίδιες έστω και αν θεωρηθεί ότι ο αιτητής έπρεπε να είχε αξιολογηθεί και στα 3 αυτά στοιχεία ως εξάιρετος για τα 2 αυτά χρόνια. Επομένως, δεν συντρέχει κανένας λόγος ακύρωσης των επίδικων αποφάσεων για το λόγο αυτό.

10 5. Άλλος ισχυρισμός του ίδιου αιτητή είναι ότι ασκούσε υπέρτερα καθήκοντα τα οποία του είχαν ανατεθεί, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 1 ασκούσε καθήκοντα άλλα από εκείνα της θέσης που κατείχε, γεγονός που παραγνωρίστηκε. Όπως λέχθηκε επανειλημμένα, λειτουργός στον οποίο ανατίθενται ορισμένα καθήκοντα δεν πρέπει να τιμωρείται, επειδή τα εκτελεί. Επίσης, όπως φαίνεται από τα

15 στοιχεία του φακέλου του αιτητή, τα καθήκοντα που του ανατέθηκαν συνέπιπταν ακριβώς με εκείνα της παραγράφου 1 του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης Γραμματειακού Λειτουργού που κατείχε. Επομένως δεν έχει βάση ο ισχυρισμός του.

20 6. Όπως φαίνεται από επιστολή του διευθυντή ημερομηνίας 16/6/93 προς την ΕΔΥ, ο Διευθυντής αδυνατούσε να παραστεί στην συνεδρία της ΕΔΥ κατά την οποία έλαβαν χώρα οι επίδικες προαγωγές και εξουσιοδότησε τον Πρώτο Διοικητικό Λειτουργό, Προϊστάμενο του Τομέα Διοίκησης Εναλλάξιμου Προσωπικού, να τον εκπροσωπήσει κατά τη συνεδρία αυτή.

30 Η παρουσία εκπροσώπου του Προϊσταμένου του Τμήματος αντί του ίδιου του Προϊσταμένου, σε παρόμοιες περιπτώσεις έγινε δεκτή από τη νομολογία μας, όπως και η υποβολή συστάσεων από αυτόν.

35 Στην παρούσα περίπτωση υπήρξε ουσιαστική συμμόρφωση με τις πρόνοιες του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90, Άρθρο 35(4)). Απορρίπτεται το μέρος του ισχυρισμού που αφορά τη συμμετοχή του εκπροσώπου του Διευθυντή στη διαδικασία.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς χωρίς έξοδα.

40 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1700,

Παπασταύρου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1620,

Ονουφρίου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 2465,

Piperi and Others ν. Republic (1984) 3 C.L.R. 1306,

Καμένος κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 404,

5

Γεωργιάδου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2480.

Προσφυγές.

10

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Ανώτερου Γραμματειακού Λειτουργού αντί των αιτητών.

Α. Κωνσταντίνου, για τον Αιτητή στις προσφυγές Αρ. 548/93, 549/93, 555/93, 556/93 και 557/93.

15

Α. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια στις προσφυγές Αρ. 601/93, 602/93, 603/93 και 604/93.

20

Π. Μιχαήλ για Α. Παπαχαλαάμπους, για τον Αιτητή στην προσφυγή Αρ. 681/93.

Γ. Φράγκου, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση σε όλες τις προσφυγές.

25

Προδρόμου για Α. Παπαφιλίππου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος 3 στις προσφυγές Αρ. 548/93 και 602/93.

Τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη απόντα

30

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Με τις προσφυγές αυτές προσβάλλονται συνολικά πέντε αποφάσεις της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ) με τις οποίες προάχθηκαν στη θέση Ανώτερου Γραμματειακού Λειτουργού τα 12 συνολικά ενδιαφερόμενα μέρη.

35

Ο αιτητής στις προσφυγές 548/93, 549/93, 555/93, 556/93 και 557/93 είναι το ίδιο πρόσωπο (Φιλάρετος Στυλιανίδης) και με τις 5 προσφυγές του προσβάλλει την κάθε μια από τις 5 διοικητικές πράξεις ξεχωριστά, με αναφορά στα ενδιαφερόμενα μέρη στα οποία αφορά η κάθε μια από αυτές.

40

Το ίδιο ισχύει και για τις προσφυγές 601/92, 602/92, 603/92 και 604/92, όπου αιτήτρια είναι το ίδιο πρόσωπο, η Θέκλα Αδάμου.

5 Ο αιτητής Στυλιανίδης προσβάλλει συνολικά την προαγωγή 11 προαχθέντων ενδιαφερομένων μερών, η δε αιτήτρια Αδάμου 10 από αυτούς.

10 Ο αιτητής στην προσφυγή 681/93 προσβάλλει την προαγωγή στην επίδικη θέση 12 ενδιαφερομένων μερών.

Πίνακας όλων των ενδιαφερομένων μερών επισυνάπτεται ως Παράρτημα Α.

15 Ο δικηγόρος του αιτητή στην προσφυγή 681/93 απέσυρε, σε μεταγενέστερο στάδιο της καταχώρησής της, την προσφυγή του, όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη Βεναρδή, Παπακλεοβούλου και Τσουρή, η οποία και απερρίφθη κατά το μέρος της που αφορά αυτά τα ενδιαφερόμενα μέρη. Η προαγωγή τους όμως προσβάλλεται και με άλλες προσφυγές γι' αυτό παραμένουν ενδιαφερόμενα μέρη στις προσφυγές αυτές και η προαγωγή τους θα 20 συνεχίσει ν' αποτελεί αντικείμενο του Δικαστικού ελέγχου.

25 Οι υποθέσεις συνεκδικάστηκαν, παρόλο που δεν αφορούν όλες την ίδια διοικητική πράξη, γιατί παρουσιάζουν κοινά πραγματικά και νομικά στοιχεία. Θα εκδοθεί κοινή απόφαση.

Τα γεγονότα που αφορούν τις υποθέσεις αυτές είναι τα ακόλουθα:

30 Στις 16/11/92 υποβλήθηκε πρόταση για την πλήρωση μιας κενής μόνιμης θέσης Ανώτερου Γραμματειακού Λειτουργού, Γενικό Γραμματειακό Προσωπικό, Γενικές Κατηγορίες Προσωπικού (η θέση). Τη θέση αυτή τελικά κατέλαβε το ενδιαφερόμενο μέρος Στυλιανίδης.

35 Στις 1/12/92 υποβλήθηκε νέα πρόταση για πλήρωση άλλης μιας κενής θέσης, την οποία τελικά κατέλαβε το ενδιαφερόμενο μέρος Παπακλεοβούλου.

40 Στις 4/3/93 υποβλήθηκε πρόταση για πλήρωση άλλων 7 κενών θέσεων, στις οποίες προήχθηκαν τελικά τα ενδιαφερόμενα μέρη Τσουρή, Φιλασίδου, Βεναρδή, Σεύμένης, Μυλωνάς, Τρύφωνος και Χριστοδούλου.

Στις 10/5/93 υποβλήθηκε πρόταση για την πλήρωση άλλων 2 θέσεων, στις οποίες προήχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη Καρανίκη και Μαγίδου.

Τέλος, στις 4/6/93, υποβλήθηκε η τελευταία πρόταση για πλήρωση άλλης μιας κενής θέσης, την οποία κατέλαβε τελικά το ενδιαφερόμενο μέρος Πανάου. 5

Η θέση είναι προαγωγής και η ΕΔΥ, αποφάσισε, σ' όλες τις περιπτώσεις, να επιληφθεί του θέματος σε άλλη συνεδρία της, στην οποία να κληθεί να παραστεί και ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού (ο Διευθυντής). Ως ημερομηνία εξέτασης του θέματος ορίστηκε σε όλες τις περιπτώσεις η 17/6/93. 10

Κατά τη συνεδρία αυτή, όπως φαίνεται από τα πρακτικά ήταν παρών και ο κ. Χρυσόχορς, Πρώτος Διοικητικός Λειτουργός, ως εκπρόσωπος του Διευθυντή, ο οποίος σύστησε για προαγωγή τα ενδιαφερόμενα μέρη, σε ξεχωριστές διαδικασίες (Παραρτ. 8, 13, 17, 3 και 21, στην υπόθεση 681/93, θέματα Β(2)(1) - Β(2)(5) των Πρακτικών). Η ΕΔΥ κατά τις συνεδρίες της της ίδιας ημερομηνίας, επέλεξε για προαγωγή τα ενδιαφερόμενα μέρη, μετά δε τη συμπλήρωση της διαδικασίας προσφοράς και αποδοχής των προαγωγών, καθόρισε ως ημερομηνία ισχύος της προαγωγής τους την 1/7/93, εκτός της περίπτωσης του ενδιαφερόμενου μέρους Καρανίκη, για την οποία καθόρισε την 30/6/93, επειδή, όπως αναφέρεται στα πρακτικά, η Καρανίκη απυτηρετούσε από τη Δημόσια Υπηρεσία από 1/7/93. 15

Οι προαγωγές δημοσιεύθηκαν στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 9/7/93 και ακολούθησαν οι παρούσες προσφυγές. 20

Με την προσφυγή 681/93 προσβάλλονται, με το ίδιο δικόγραφο, περισσότερες της μιας αυτοτελείς διοικητικές πράξεις. Η δικηγόρος για τους καθ' ων η αίτηση πρόβαλε θέμα συνάφειας, το οποίο όμως αργότερα απέσυρε, θεωρώντας ότι ο δικηγόρος του αιτητή απέσυρε την προσφυγή του όσον αφορά τα πλείστα ενδιαφερόμενα μέρη, αφού περιόρισε τη γραπτή του αγόρευση μόνο σε ότι αφορούσε τα ενδιαφερόμενα μέρη Καρανίκη και Μαγίδου. 25

Αν και το συμπέρασμα της δικηγόρου για τους καθ' ων η αίτηση είναι ορθό, θα επιληφθώ του θέματος της συνάφειας ενόψει του γεγονότος ότι ο δικηγόρος του αιτητή δεν προέβηκε σε κα-

μά δήλωση επί του θέματος, πλην των περιπτώσεων των ενδιαφερομένων μερών Βεναρδή, Παπακλεοβούλου και Τσουρή.

5 Είναι φανερό ότι οι προσβαλλόμενες με το ίδιο δικόγραφο πράξεις δεν είναι συναφείς και επομένως το Δικαστήριο εξετάζει την πράξη που προβάλλεται πρώτη επί του δικογράφου. Η πράξη αυτή στη συγκεκριμένη περίπτωση αφορά την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών Καρανίκη και Μαγίδου την οποία και θα εξετάσω. Η προσφυγή εναντίον των υπόλοιπων ενδιαφερομένων μερών, απορρίπτεται.

15 Το πρώτο θέμα που θα εξετάσω αφορά ισχυρισμό του δικηγόρου του αιτητή Στυλιανίδη, ότι ορισμένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν μπορούσαν να προαχθούν επειδή αφυπηρετούσαν σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα μετά την προαγωγή τους.

20 Τα ενδιαφερόμενα μέρη που επηρεάζονται από τον ισχυρισμό αυτό είναι οι Καρανίκη, Παπακλεοβούλου και Τσουρή. Ο δικηγόρος του αιτητή υποστήριξε ότι παραβιάστηκε η αρχή της επιλογής του καταλληλότερου υποψηφίου επειδή τα εν λόγω ενδιαφερόμενα μέρη δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως οι καταλληλότεροι υποψήφιοι, αφού δεν θα μπορούσαν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους από την επίδικη θέση και αφού σκοπός των προαγωγών είναι η εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος.

25 Το θέμα έτυχε εξέτασης στις υποθέσεις *Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1700 και *Παπασταύρου ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1620, όπου αδελφοί Δικαστές εξέφρασαν την άποψη, βασιζόμενοι σε Ελληνικές αυθεντίες, ότι οι προαγωγές των επηρεαζομένων υπαλλήλων έπρεπε ν' ακυρωθούν αφού οι προαχθέντες δεν θα μπορούσαν να ασκήσουν ουσιαστικά τα καθήκοντα της θέσης στην οποία προάχθηκαν.

30 Συμφωνώ με όσα λέχθηκαν στις πιο πάνω υποθέσεις. Δε διαφωνώ με τη θέση της δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση ότι η επιβράβευση των ικανών και άξιων υπαλλήλων είναι κατά κάποιον τρόπο συνυφασμένη με το Δημόσιο Συμφέρον και το συμφέρον της Υπηρεσίας, δεν μπορεί όμως, όπως λέχθηκε στην υπόθεση *Παπασταύρου* (πιο πάνω), ν' αποτελεί τον αποκλειστικό στόχο

40 της προαγωγής.

Από τα στοιχεία που έχω ενώπιόν μου φαίνεται ότι η Καρανίκη αφυπηρετούσε από 1/7/93 ενώ η προαγωγή της άρχισε από 30/6/93, ημερομηνία κατά την οποία βρισκόταν ήδη με προαφυπη-

ρετική άδεια. Σύμφωνα δε με τον Καν. 8(1) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας (Χορήγηση Αδειών) Κανονισμών του 1988-1990, όπως τροποποιήθηκε με τον Καν. 6 της Κ.Δ.Π. 11/90, υπάλληλος που αφυπηρετεί οφείλει να λάβει την εις πίστιν του άδεια και δε δικαιούται να την αποποιηθεί, ούτε να υπηρετήσει κατά την περίοδο της αδείας του και μέχρι την αφυπηρέτησή του. Το ίδιο ισχύει και για την περίπτωση του ενδιαφερόμενου μέρους Τσουρή, η οποία αφυπηρευτούσε από 1/10/93, αλλά βρισκόταν με προαφυπηρητική άδεια από 2/7/93, μια μέρα δηλαδή μετά την προαγωγή της, η οποία ίσχυε από 1/7/93, όπως και για το ενδιαφερόμενο μέρος Παπακλεοβούλου, η οποία αφυπηρευτούσε πρόωρα από 5/7/93.

Δεν διέλαθε της προσοχής μου η απόφαση την οποία εξέδωσα στην υπόθεση *Ονουφρίου v. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 2465, στην υπόθεση όμως εκείνη ο προαχθείς άσκησε καθήκοντα για 1 1/2 περίπου μήνα κι επομένως διαφέρει από τις παρούσες περιπτώσεις.

Σύμφωνα με όλα τα πιο πάνω κατέληξα στο συμπέρασμα ότι οι προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών Καρανίκη, Παπακλεοβούλου και Τσουρή πρέπει ν' ακυρωθούν αφού εκ των πραγμάτων αυτές δεν θα μπορούσαν ν' ασκήσουν ουσιαστικά τα καθήκοντά τους.

Θα προχωρήσω στην εξέταση των άλλων ισχυρισμών που προβάλλονται, όσον αφορά τις προαγωγές των υπόλοιπων ενδιαφερομένων μερών.

Ο δικηγόρος του αιτητή Στυλιανίδη ισχυρίστηκε ότι δεν έγινε η δέουσα έρευνα αναφορικά με το προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας που απαιτείται από το σχέδιο υπηρεσίας.

Η ΕΔΥ, όπως φαίνεται από τα πρακτικά της έκρινε με βάση τα στοιχεία ενώπιόν της "συμπεριλαμβανομένης και της σχετικής δήλωσης του εκπροσώπου του Διευθυντή", ότι όλοι οι υποψήφιοι διέθεταν το πιο πάνω προσόν. Η σχετική δήλωση του εκπροσώπου του Διευθυντή είναι ότι οι υποψήφιοι:

"(ι) έχουν το τεκμήριο, δηλαδή είτε είναι απόφοιτοι Αγγλόφωνων Σχολών Μέσης Παιδείας, είτε έχουν επιτύχει σε εξετάσεις σε επίπεδο που αποτελεί τεκμήριο πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας, (ιι) η εκτέλεση των καθηκόντων τους ως Γραμματειακών Λειτουργιών συνεπάγεται χρήση της Αγγλικής γλώσσας στο απαιτούμενο επίπεδο".

Ο κ. Κωνσταντίνου ισχυρίστηκε συγκεκριμένα ότι στους φακέλους των ενδιαφερομένων μερών Τρύφωνος, Σεύμένη, Φιλασίδου και Στυλιανίδη δεν υπάρχουν στοιχεία που να υποστηρίζουν το συμπέρασμα της ΕΔΥ ότι κατέχουν το προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας.

Όμως ούτε στο φάκελο του αιτητή Στυλιανίδη υπάρχουν τέτοια στοιχεία. Επομένως, ο αιτητής δεν μπορεί να εγείρει τον ισχυρισμό αυτό, αφού και ο ίδιος ευνοήθηκε από την ενέργεια αυτή της ΕΔΥ. Περαιτέρω, η δήλωση του εκπροσώπου του Διευθυντή, αναφερόταν και στην άσκηση των καθηκόντων της θέσης που κατείχαν οι υποψήφιοι και όχι μόνο στα στοιχεία των φακέλων τους. Δεν θα υπεισεόλθω όμως στην επάρκεια της δήλωσης αυτής ενόψει της πιο πάνω κατάληξής μου. Γι' αυτό απορρίπτω τον ισχυρισμό αυτό του αιτητή Στυλιανίδη.

Ο επόμενος ισχυρισμός, που αφορά και πάλι τον αιτητή Στυλιανίδη, είναι ότι οι εκθέσεις αξιολογήσεών του για τα χρόνια 1982 και 1985 πρέπει να θεωρηθούν άκυρες γιατί παρουσιάζουν αυξομειώσεις της βαθμολογίας του σε στοιχεία που πρέπει να θεωρούνται σταθερά. Αυξομειώσεις υπάρχουν στα στοιχεία Νοημοσύνη/Ευφυΐα, Ικανότης Γραπτής Εκφράσεως και Ικανότης Προφορικής Εκφράσεως.

Κατά το 1982 ο αιτητής είχε αξιολογηθεί και στα 3 αυτά στοιχεία ως Λίαν Καλός, ενώ κατά το 1985 είχε αξιολογηθεί ως Λίαν Καλός μόνο στα 2 από τα 3 στοιχεία, τη Νοημοσύνη/Ευφυΐα και Ικανότητα Γραπτής Έκφρασης, ενώ είχε αξιολογηθεί ως Εξαιρετος στην Ικανότητα Προφορικής Έκφρασης. Οι αυξομειώσεις όμως αυτές δεν επηρεάζουν με κανένα τρόπο τις γενικές αξιολογήσεις του αιτητή για τα χρόνια αυτά, οι οποίες παραμένουν οι ίδιες έστω κι αν θεωρηθεί ότι ο αιτητής έπρεπε να είχε αξιολογηθεί και στα 3 αυτά στοιχεία ως εξαιρετος για τα 2 αυτά χρόνια. Επομένως, δεν συντρέχει κανένας λόγος ακύρωσης των επίδικων αποφάσεων για το λόγο αυτό.

Άλλος ισχυρισμός του ίδιου αιτητή είναι ότι ασκούσε υπέρτερα καθήκοντα τα οποία του είχαν ανατεθεί, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος Α. Στυλιανίδης ασκούσε καθήκοντα άλλα από εκείνα της θέσης που κατείχε, γεγονός που παραγνωρίστηκε. Όπως λέχθηκε επανειλημμένα, λειτουργός στον οποίο ανατίθενται ορισμένα καθήκοντα δεν πρέπει να τιμωρείται, επειδή τα εκτελεί. Επίσης, όπως φαίνεται από τα στοιχεία του φακέλου του αιτητή (Ε.56-60), τα καθήκοντα που του ανατέθηκαν συνέ-

πιπταν ακριβώς με εκείνα της παραγράφου 1 του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης Γραμματειακού Λειτουργού που κατείχε. Επομένως δεν έχει βάση ο ισχυρισμός του.

Ο αιτητής Στυλιανίδης και η αιτήτρια Αδάμου ήγειραν ως λόγο ακυρώσεως τη νομιμότητα των συστάσεων του εκπροσώπου του Διευθυντή. Ισχυρίστηκαν ότι είναι αναιτιολόγητες και αντίθετες με τα στοιχεία των φακέλων. Ο κ. Αγγελίδης ισχυρίστηκε επί πλέον ότι η παρουσία εκπροσώπου του Διευθυντή και η διενέργεια συστάσεων εκ μέρους του, είναι άγνωστη στο Νόμο διαδικασία, ιδιαίτερα εφόσον οι συστάσεις δεν βασιζόνταν στη δική του κρίση, αλλά σε πληροφορίες άγνωστες και κρίσεις άλλων οργάνων.

Όπως φαίνεται από επιστολή του Διευθυντή ημερομηνίας 16/6/93 προς την ΕΔΥ, ο Διευθυντής αδυνατούσε να παραστεί στη συνεδρία της ΕΔΥ κατά την οποία έλαβαν χώρα οι επίδικες προαγωγές και εξουσιοδότησε τον κ. Χρυσόχο, Πρώτο Διοικητικό Λειτουργό, Προϊστάμενο του Τομέα Διοίκησης Εναλλάξιμου Προσωπικού, να τον εκπροσωπήσει κατά τη συνεδρία αυτή.

Η παρουσία εκπροσώπου του Προϊσταμένου του Τμήματος αντί του ιδίου του Προϊσταμένου, σε παρόμοιες περιπτώσεις έγινε δεκτή από τη νομολογία μας, όπως και η υποβολή συστάσεων από αυτόν (*Piperi and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1306, 1313, *Καμένος και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 404).

Κρίνω ότι και στην παρούσα περίπτωση υπήρξε ουσιαστική συμμόρφωση με τις πρόνοιες του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (αρ. 1/90, άρθρο 35(4)) και απορρίπτω το μέρος του ισχυρισμού που αφορά τη συμμετοχή του εκπροσώπου του Διευθυντή στη διαδικασία.

Όσον αφορά τις συστάσεις του εκπροσώπου του Διευθυντή, το σχετικό μέρος των πρακτικών έχει ως εξής (παραθέτω απόσπασμα από τα πρακτικά που αφορούν την υπόθεση 548/93. Τα πρακτικά όμως είναι πανομοιότυπα σ' όλες τις περιπτώσεις, εκτός των ονομάτων των υποψηφίων):

"Για τις επτά θέσεις της διαδικασίας αυτής έχω αξιολογήσει τους υποψηφίους για προαγωγή στη θέση Ανώτερου Γραμματειακού Λειτουργού αφού μελέτησα και συνεκτίμησα όλα τα ουσιαστά στοιχεία, έχοντας υπόψη τα καθιερωμένα κριτήρια, δηλαδή αξία, προσόντα και αρχαιότητα. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης και σύγκρισης με βάση την αξία έλαβα υπό-

ψη τη συνολική εικόνα των υποψηφίων όπως αυτή διαμορφώνεται μέσα από το σύνολο των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων, με ιδιαίτερη έμφαση στα τελευταία χρόνια, και τη γενική αντίληψη που η υπηρεσία μας έχει σχηματίζει από 5 προσωπικές επαφές και έγκυρες πληροφορίες που αφορούν την υπηρεσιακή επίδοση, απόδοση και προσφορά καθώς και την καταλληλότητα του καθενός να αναλάβει ανώτερου επιπέδου ευθύνες. Οι πληροφορίες αυτές αφορούν και το 1992 για το οποίο δεν έχουμε Υπηρεσιακές Εκθέσεις.

10 Θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι τα Μέλη του Γενικού Γραμματειακού Προσωπικού είναι διασκορπισμένα σε πολλές υπηρεσίες και αξιολογούνται από διάφορους προϊστάμενους με διαφορετικές προσεγγίσεις στο θέμα της αξιολόγησης και 15 συνεπώς οι σχετικές εκτιμήσεις της υπηρεσίας μας εξασφάλισαν κοινό μέτρο κρίσης και σύγκρισης γι' αυτούς.

Σημειώνω ότι οι προάξιμοι υποψήφιοι μέχρι και τον αύξ. 20 αρ. 28 προηγούνται σε αρχαιότητα των υπολοίπων με βάση την ημερομηνία προαγωγής τους στην παρούσα τους θέση.

Με βάση τα πιο πάνω κρίνω ότι οι Τσουρή Μαρούλλα, Σευμένης Σώζος, Φιλασίδου Γκλόρια, Βεναρδή Φρύνη, Χριστοδούλου Κώστας, Τρύφωνος Ιωάννης και Μυλωνάς Ζαχαρίας είναι οι πιο κατάλληλοι και τους συστήνω για προαγωγή. Οι 25 υποψήφιοι αυτοί υπερέχουν σε αξία και δεν είναι υποδεέστεροι σε προσόντα έναντι των υπόλοιπων υποψηφίων που έχουν την ίδια αρχαιότητα με βάση την ημερομηνία προαγωγής στην παρούσα τους θέση. Στις περιπτώσεις όπου υποψήφιοι που 30 συστήνονται έπονται σε αρχαιότητα άλλων υποψηφίων που δε συστήνονται η διαφορά στην αρχαιότητα είναι ασήμαντη αφού προκύπτει από προηγούμενες προαγωγές σε προηγούμενες θέσεις και ανάγεται προ είκοσι περίπου ετών. Έναντι των υπόλοιπων υποψηφίων προηγούνται σε αρχαιότητα και δεν υστερούν σε αξία. Δεν παραγνωρίζω ότι ορισμένοι άλλοι υποψήφιοι που δε συστήνονται έχουν ακαδημαϊκά προσόντα ανώτερου επιπέδου, αλλά αυτά δεν απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης και ούτε αποτελούν πλεονέκτημα. Για σκοπούς αξιολόγησης της αξίας των υποψηφίων λήφθηκαν υπόψη 40 τα διάφορα στοιχεία που έχω αναφέρει. Όπως κρίνεται από τις πληροφορίες που έχουμε οι συστηθέντες είναι γνωστοί για τις ικανότητές τους, την υψηλή απόδοσή τους, την εξαιρετική επαγγελματική κατάρτισή τους και γενικά την ποιότητα της προσφοράς τους στην υπηρεσία. Έχουν δυνατότητα για ανά-

ληψη υψηλότερου επιπέδου ευθυνών και καθηκόντων, όπως είναι αυτά της θέσης του Ανώτερου Γραμματειακού Λειτουργού, και είναι οι πιο ικανοί για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της υπό πλήρωση θέσης."

5

Στην υπόθεση *Γεωργιάδου v. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2480, λέχθηκαν από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου τα ακόλουθα:

"Προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι στα πρακτικά της Ε.Δ.Υ. δεν καταγράφηκαν οι απόψεις που εξέφρασαν διάφοροι λειτουργοί προς τον προϊστάμενο του τμήματος, ο οποίος έκαμε τις δικές του συστάσεις αναφορικά με τις υποψήφιες. Η νομολογία μας όμως απαιτεί μεν να καταχωρούνται οι συστάσεις του προϊσταμένου του τμήματος, που αποτελούν σοβαρό στοιχείο κρίσεως για το διορίζον όργανο και επομένως πρέπει να είναι και ενώπιον του Δικαστηρίου για έλεγχο, αλλά όχι και οι απόψεις που άκουσε από άλλους λειτουργούς για να καταλήξει στη δική του κρίση. Ο τρόπος που ο προϊστάμενος τμήματος αξιολογεί τις απόψεις λειτουργών που συμβουλευεται, αναφορικά με την κρίση τους για συναδέλφους τους, δεν είναι δυνατό να ελέγχεται δικαστικά."

10

15

20

Βρίσκω ότι οι ισχυρισμοί των αιτητών δεν ευσταθούν. Θεωρώ ότι υπάρχει επαρκής αιτιολογία στις συστάσεις του εκπροσώπου του Διευθυντή και ότι οι συστάσεις του δεν βασίστηκαν αποκλειστικά σε εκτιμήσεις άλλων οργάνων, αλλά συνεκτίμησε τα στοιχεία που συνέλεξε η υπηρεσία και προέβηκε στη δική του σύσταση. Δεν βρίσκω επίσης βάση στους ισχυρισμούς ότι οι συστάσεις είναι αντίθετες με τα στοιχεία των φακέλων. Μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να φαίνεται κάποια υπεροχή των δύο από τους 3 αιτητές (Στυλιανίδη και Αδάμου) όσον αφορά τις αξιολογήσεις τους. Η υπεροχή όμως αυτή αφορά όχι τα τελευταία 5 χρόνια στα οποία δόθηκε νόμιμα περισσότερη βαρύτητα και στα οποία αιτητές και ενδιαφερόμενοι εμφανίζονται περίπου ίσοι, αλλά παλαιότερα χρόνια. Λαμβανομένης υπόψη και της αρχαιότητας των ενδιαφερομένων αυτών μερών έναντι των αιτητών, έστω κι αν η αρχαιότητα αυτή ανάγεται σε πιο μακρινό παρελθόν, δεν μπορώ να συμφωνήσω με την εισήγηση ότι οι συστάσεις βρίσκονται σε αντίθεση με τα στοιχεία των φακέλων.

25

30

35

40

Ούτε μπορώ να λεχθεί με κανένα τρόπο ότι απεδείχθη έκδηλη υπεροχή οποιουδήποτε αιτητή έναντι οποιουδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη, με βάση τα στοιχεία των φακέλων τους,

λαμβανομένης επίσης υπόψη και της σύστασης υπέρ των ενδιαφερομένων μερών.

- 5 Ως αποτέλεσμα οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς μόνο, κατά το μέρος που αφορά τις προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών Καρανίκη, Παπακλεοβούλου και Τσουρή και αποτυγχάνουν όσον αφορά τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη. Οι επίδικες αποφάσεις ακυρώνονται μόνο όσον αφορά τις προαγωγές των πιο πάνω ενδιαφερομένων μερών, επικυρώνονται δε όσον αφορά
- 10 ρά το υπόλοιπό τους μέρος.

Δε γίνεται διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς χωρίς έξοδα.